

факт такий як видимо у інтелігенції при різних забавах, особливо ж мішаних, де приходять мужчини і женщины. Люди хочать бавити ся, а щоб забаву веселійшою зробити, перебирають ся за ріжні сьмішні постати. Мітольоїї там жадним чином домацати ся не можна.

На закінченя замічу ще, що автор уважає русалки за душі умерших і з того виводить знов теорію; правда, в деяких околицях вірють в се, але в других вірють, що се богині, котрі не з умерлих поставали, але так сотворені були богами (Буч. пов.). Через се теж упадає теорія авторова як і многі иньші.

В. Гнатюк.

А. Н. Афанасьевъ — Народныя русскія сказки. Москва, 1897 том I ст. LI+351+3 таблиці рисунків, том II, ст. 445+XXIV.

Найбільший збірник російських народних казок А. Афанасєва для нас інтересний тим, що містить в собі багато казок українських і для того конче потрібний для кожного українського етнографа, був дотепер неприступний, бо вийшов зовсім з продажі. Звертаєм увагу наших читачів, що сего року вийшов він новим, третім виданєм накладом фірми Ситіна в Москві по дуже приступній ціні (3 рублі) в двох компактних томах, що містять в собі чотири томи попередного виданя. Том I попереджений коротким вступом і біографією автора, до другого тому доданий показчик власних імен і короткий показчик річевий, що становить якусь середину між показчиком річевим та показчиком мотивів; біографію і показчик владив А. Грзуїнський.

Г—а.

Materyaly antropologiczno-archeologiczne i etnograficzne, wydawane staraniem komisji antropologicznej Akademii Umiejętności w Krakowie, Kraków, 1896, т. I, X+108+425+XII.

Краківське виданне Zbiór wiadomości do antropologii krajowej закінчило ся на XIX томі і місце його заступило ново виданне тієїж антропологічної секції краківської академії, заголовок котрого ми подали вище. Не можемо сказати, щоб ясні були мотиви такої відмінн, щоб нова назва мала більший raison d'être, тим більше що плян і уклад зістав ся той самий, але у всякім разі жичимо новому виданю широкого розвою й більшого наукового успіху.

Застановимо ся на тих матеріялах й розвідках першого тому, що мають певну цікавість для нас. Д. Талько-Грінцевіч, відомий попередними працями що до української антропології, умістив (39—94) розвідку про